Інститут наукового прогнозування,
Кримський інститут економіки та
господарського права (Севастопольська філія)
Поволзька академія державної служби
кафедра політології і права
Вінницького національного технічного університету
Асоціація „Аналітикум"
Українське товариство російської культури «Русь»
Міжнародне товариство прав людини
ТОВ „ТК Меганом"

Питання сучасної науки і освіти

Матеріали сьомої
Міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції
11 – 13 липня 2011 року

частина 1

Київ 2011

В збірнику розміщено матеріали сьомої Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції „Питання сучасної науки і освіти", що проходила з 11 по 13 липня 2011 року.
Офіційний сайт конференції: *http://www.intkonf.org*

Організатори конференції: Інститут наукового прогнозування (м. Київ),
Кримський інститут економіки та господарського права (Севастопольська філія)
Поволзька академія державної служби (м. Саратов),
кафедра політології і права Вінницького національного технічного університету,
Асоціація „Аналітикум" (м. Вінниця)
Українське товариство російської культури «Русь»,
Міжнародне товариство прав людини (Українська секція),
ТОВ „ТК Меганом" (м. Київ).

Оргкомітет конференції:
Амурський Е.Е., директор Інституту наукового прогнозування, академік МАБЕТ, канд. пед. наук;
Чурюмов К.І. член кореспондент Національної Академії Наук України, академік Нью-Йоркської Академії Наук, професор;
Корнієнко В.О., академік Української академії політичних наук, президент Асоціації „Аналітикум", докт. політичн. наук, професор, завідувач кафедри політології та права Вінницького національного технічного університету;
Бабенко А.Г. докт. екон. наук, професор;
Ніщадименко В.І., голова Київської обласної палеологічної асоціації; Жалко-Титаренко В.П., головний науковий співробітник Інституту епідеміології і інфекційних захворювань ім. Громашевського, докт. мед. наук
Цкура Надежда Леонидовна, член правления Украинского общества русской культуры "Русь" и Международного общества прав человека та ін.

ЗМІСТ

ЕКОНОМІКА

Андрійчук Т.
ПОНЯТТЯ ОБЛІКУ ВИТРАТ НА ВИРОБНИЦТВО ТА ШЛЯХИ ЙОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ 1

Баланюк Л.
СУЧАСНИЙ БОРГОВИЙ СТАН УКРАЇНИ. ІНДИКАТОРИ БОРГОВОЇ БЕЗПЕКИ 3

Білолах О. С.
СУЧАСНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНИХ РИНКІВ ОВОЧІВ В УКРАЇНІ 7

к. е. н., Богацька Н. М., Степаненко М. М.
ВПЛИВ СЬОГОДЕННЯ НА СУТНІСТЬ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА 10

Бучковська Я. Г.
СОЦІАЛЬНІ ВИМОГИ ДО РЕФОРМУВАННЯ ОСВІТИ 11

Гузенко О. П.
АНАЛІТИЧНА ОЦІНКА СУЧАСНОГО СТАНУ РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ 13

Жеребченко Т. І.
СПЕЦИФІКА ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ 16

к. е. н., Ковінько О. М., Колеснік С. Т.
ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ РЕКЛАМНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА – СУБ'ЄКТА ЗЕД 18

Мареха І. С.
ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНІ КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ІНВЕСТИЦІЙ У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ 26

Мартиненко В. В.
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ЕКОНОМКИ ТА ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ 28

Мартинюк Е. С.
ПРОБЛЕМА ИНТЕГРИРОВАНИЯ СИСТЕМ МЕНЕДЖМЕНТА НА ПРОМЫШЛЕННЫХ ПРЕДПРИЯТИЯХ 31

6. Risk Management in Agriculture: a Holistic Conceptual Framework (OECD, 2009) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.oecd.org/agriculture/policies/risk.

Мартиненко В. В.
Національний університет державної податкової служби України

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ЕКОНОМКИ ТА ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ

В умовах глобалізації економічних відносин найважливішими характеристиками економіки країни є її конкурентоспроможність та економічна безпека. Конкурентоспроможність економіки відображає її здатність утримувати стійкі позиції на світовому ринку завдяки потужному економічному потенціалу. В свою чергу, призначенням економічної безпеки країни є нейтралізація дії факторів, що створюють загрозу розвитку національної економіки та забезпечення її високих конкурентних позицій у світовій системі господарювання.

За більшістю світових рейтингів Україна суттєво відстає від розвинутих країн світу. В світовій практиці розроблені та постійно вдосконалюються різноманітні методи розрахунку показників і рейтингів конкурентоспроможності. Найбільш вичерпаний щорічний аналіз конкурентоспроможності національних економік в системі світового господарства представлений у методиці Всесвітнього економічного форуму (ВЕФ) за Індексом глобальної конкурентоспроможності (Global Competitiveness Index - GCI). Для визначення GCI використовуються загальнодоступні статистичні дані та результати опитування керівників компаній у країнах, охоплених дослідженням, за 12 групами складових, а саме: інститути, інфраструктура, макроекономічна стабільність, охорона здоров'я та початкова освіта, вища та професійна освіта, ефективність товарних ринків, ефективність ринку праці, розвиненість фінансового ринку, технологічна готовність, обсяг ринку, конкурентоспроможність бізнесу та інноваційність.

У 2010р. за GCI Україна посіла 89-е місце серед 139 країн світу, маючи індекс 3,9. Україна залишилася позаду таких країн, як Естонія, Чехія, Польща, Литва, Азербайджан, Словацька Республіка, Російська Федерація та Казахстан, демонструючи значне відставання від середньосвітового індексу (4,18).

Така ситуація викликана погіршенням позицій України за 9 з 12 складових GCI, а саме: інститути (134 місце, у 2009р. – 120), макроекономічна стабільність (132 місце, у 2009р. – 106), ефективність товарних ринків (129 місце, у 2009р. – 109), розвиненість фінансового ринку (119 місце, у 2009 – 106), конкурентоспроможність бізнесу (100 місце, у 2009р. – 91) [1].

Найгірший результат Україна отримала за складовою інститути, втративши за підсумками 2009р. 14 позицій. За цим показником Україну обійшли всі країни СНГ, а найближчим сусідом опинився Киргистан (131 місце). Найбільшими відставаннями за показником інститути є: зростання втрат бізнесу від злочинності, збільшення державного тягаря та зменшення довіри суспільства до політиків. Таким чином, серед комплексу причин, що зумовлюють неконкурентоспроможність економіки України на світовому ринку, однією з ключових є неефективна діяльність органів влади та управління.

Також погіршення макроекономічної ситуації стало одним із чинників, що катастрофічно погіршив позицію України (на 26 позицій) у рейтингу конкурентоспроможності. Найбільш критичними відставаннями є: погіршення

ситуації у сфері державних фінансів (зростання дефіциту державного бюджету та збільшення державного боргу), зменшення рівня національних заощаджень та високий рівень інфляції [2].

Отже, для поліпшення макроекономічної ситуації в Україні необхідно активізувати процеси розширеного відтворення та забезпечення країни відповідними ресурсами довгострокового фінансування. Зниження обсягів виробництва, зменшення створеної вартості здійснюють негативний вплив на формування заощаджень у країні. Водночас збільшення кредитної залежності економіки України негативно впливає на забезпечення її безпеки.

В умовах глобалізації розвинуті країни будуть підвищувати конкурентоспроможність своїх економік, а враховуючи низькі показники України забезпечення її економічної безпеки виходить на перший план.

За глибиною падіння показника рівня економічної безпеки у 2010р. Україна фактично майже опинилась на рівні 2004р. – період відкриття внутрішнього ринку фінансів для зовнішнього інвестування. Показник рівня економічної безпеки України за результатами І півріччя 2010 року порівняно з І півріччям 2009р. знизився на 0,6 відсоткових пункти і становив 59,9% (2009р. – 61,5%).

Найбільший внесок у погіршення рівня економічної безпеки України, забезпечили її енергетична (скорочення на 8,7 в.п.), зовнішньоекономічна (на 7,5 в.п.) та інвестиційна (на 2,9 в.п.) складові. Тобто основні загрози економічній безпеці країни знаходяться в площині її енергетичної незалежності, інвестиційної привабливості та виваженої зовнішньоекономічної політики [3].

Україна належить до держав з недостатньою забезпеченістю власними енергоресурсами. За рахунок власного видобутку наша держава може забезпечити свої потреби у нафті на 10-20%, у природному газі – на 20-25%, вугіллі – на 85-90%. Енергетична залежність України від імпортних поставок енергоресурсів (нафти та природного газу) останніми роками становила понад 60% від загального обсягу використовуваного палива. Фактично єдиним постачальником цих ресурсів для України є Російська Федерація [4]. Як показує світовий досвід, країна не може проводити виважену незалежну політику та утримувати стійкі позиції на світовому ринку, якщо вона імпортує понад третину стратегічно важливих енергоресурсів.

Другою за вагомістю негативного пливу на рівень економічної безпеки стала зовнішньоекономічна сфера. В Україні постійне погіршення стану зовнішньоторговельного балансу створює суттєву загрозу її економічній безпеці. З 2008 р. така тенденція зберігається внаслідок зростання від'ємного сальдо у торгівлі товарами до 18,5 млрд. дол. США., мінеральними ресурсами – 18,4 млрд. дол. США., продукцією хімічної промисловості та полімерними матеріалами – 5,4 млрд. дол. США., машинобудівної продукції – 15,7 млрд. дол. США [5]. Також до загроз зовнішньоекономічній безпеці, які негативно впливають на рівень конкурентоспроможності економіки України, можна віднести: надмірну залежність від зовнішньоекономічної кон'юнктури та недостатній розвиток внутрішнього ринку.

Проблема забезпечення інвестиційної безпеки особливо актуальна для України, що має забезпечити розбудову ринкової економіки, подолати деформації в структурі економіки, здійснити оновлення продукції та виробничого апарату у промисловості, освоїти для себе нові види діяльності у сфері послуг.

Низька інвестиційна активність є найбільшим дестабілізуючим чинником економічного розвитку України. Дефіцит інвестиційних ресурсів спричинив

скорочення частки нагромадження основного капіталу у структурі ВВП в 2010р. порівняно з 2009р. на 2.1 в.п. до 15,2% ВВП. Загальний обсяг прямих іноземних інвестицій, унесених в Україну, на кінець 2010р. склав 44,7 млрд. дол. США та в розрахунку на одну особу становив 978,5 дол. [6]. За показниками на одну особу Україна на сьогодні значно відстає від держав Центральної та Східної Європи, зокрема, Чехії – у 32 рази, Угорщини – у 30 разів, Польщі – 21 раз, Болгарії – 12 разів, Румунії – 10 разів[7], що свідчить про низьку конкурентоспроможність України на світовому ринку капіталів.

Аналіз найбільш уразливих складових економічної безпеки України у 2010 р. свідчить про загальне погіршення показника її рівня, що негативно впливає на стан національної економіки в цілому. Тому забезпечення економічної безпеки нашої держави повинно стати пріоритетним напрямом державного регулювання економіки. За таких умов необхідне зміцнення державної влади, підвищення довіри до її інститутів, а також розробка механізмів ефективної економічної політики. Серед факторів, які визначають стан економічної безпеки України, на перший план виходять конкурентоспроможність та стійкість національної економіки як до внутрішнього, так і до зовнішнього негативного впливу, викликаного глобалізаційними процесами.

Отже, в умовах світової глобалізації для підвищення конкурентоспроможності економіки України вкрай необхідним є вирішення проблеми забезпечення її економічної безпеки, як гаранта розвитку національної економіки та нейтралізації загроз, вплив яких в значній мірі залежить від її відкритості зовнішньому світу.

Література:

1. Конкурентоспроможність України: оцінка Всесвітнього економічного форуму 2010-2011 рр. [Електронний ресурс] : Аналітична записка. – Режим доступу : http://nbuportal.bank.gov.ua

2. Конкурентоспроможність економіки України: місце України в основних світових рейтингах. Міністерство економіки України. Вересень 2010 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www. me. gov.ua

3. Стан економічної безпеки України в І півріччі 2010 року. Міністерство економіки України. Грудень 2010 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www. me. gov.ua

4. Середа Л.О. Проблеми енергетичної безпеки України / Л.О. Середа // Економічний простір. – 2010. – №24. – с. 205 – 214.

5. Харинович Д.О. Зовнішньоекономічна безпека України: економічні проблеми і загрози глобалізації / Д.О. Харинович // Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. – 2009. – № 4 – с. 90 – 104.

6. Державний комітет статистики. Доповідь «Про соціально-економічне становище України». [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2011/mp/dopovidx/arh_dop2011.html

7. Прощок Л. В., Герасименко Ю. В. Інвестиційна привабливість України // http://www.rusnauka.com/2_KAND_2011/Economics/78493.doc.htm